

videre til den Gerning, i hvilken de daglig virker. Det er Grundlaget.

Ikke mere heldig end de to ærede Medlemmer var det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, ja, jeg vil sige, at det ærede Medlem efter min Mening var fuldt saa uheldig som de to andre. Det ærede Medlem argumenterede i sine Bemærkninger bl. a. med den Betragtning, at Forstanderen paa Lærerhøjskolen kan komme til at disponere over Undervisningen i Religion og paa mange Maade komme til at gribe ind netop i dette Fag. I den Anledning gjorde jeg straks i en kort Bemærkning opmærksom paa, at min højt agtede Forgænger har efterladt mig et Skema, paa hvilket Faget Religion overhovedet ikke findes. Altsaa er det i hvert Fald udelukket, at den nuværende Forstander i indeværende Undervisningsaar kan komme til at gribe ind paa det Omraade. Men der har været Undervisning i Religion paa Statens Lærerhøjskole. Der er derfor, naar dette Problem skal drøftes, den Mulighed, at en saadan Undervisning kunde blive indført igen — dertil har jeg erklæret mig villig —, og at saa den Bekymring, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har givet Udtryk for, kunde vise sig at være berettiget.

Derfor vil jeg bede den højtærede Formand tillade mig med nogle faa Citater at vise, under hvilke Vilkaar der tidligere har været givet Undervisning i Religion paa Statens Lærerhøjskole. Jeg skyder ind, at det er ubegribeligt, at et æret Medlem, der er Professor ved Universitetet, her fra denne Talerstol giver sig til at kritisere en Institution, naar han blot med et Ord kan faa Beretninger fra Institutionen, hvorefter han kan se, at det Grundlag, han gaar ud fra, er ganske falsk, eller naar han ved at henvende sig paa de offentlige Biblioteker øjeblikkelig kan se, at hele hans Grundlag er forkert. Det er en Overfladiskhed, som er forbløffende.

Det ærede Medlem kunde med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg nu omtaler, have faaet Professor Ollriks Beretning af 1916. I den staar der paa Side 9 vedrørende Religion: „Med Løseaaaret 1907—08 kom derimod et nyt Fag til: Udvidet Religionsundervisning, med to Timer ugentlig. I Folketingssalen maatte Kultusminister Enevold Sørensen kæmpe for at føre Bevillingen til dette Kursus igennem“ — kæmpe paa et Tidspunkt, da Venstre havde et stort Fler-tal her i Folketingssalen —, „men denne Forøgelse af Fagrækken har vist sig at være værdifuld og imødekommer et Savn, som

ofte har været følt. Saa omfattende Seminariundervisningen i Religion end er, er den i sin Bundethed lidet i Stand til at give Forestilling om nyere Tids videnskabelige Liv“. Om det videnskabelige Liv! „Hensigten med den udvidede Religionsundervisning er derfor at udfylde Seminariernes Religionsundervisning paa forskellig Maade dels ved at fremdrage nyt Stof, dels ved at uddybe det allerede kendte. Det helt nye er især de Emner, der hentes fra Religionspsykologien“. Altsaa, Grundlaget er videnskabeligt. Saa nævner Forfatteren en Række Emner, som er blevet omtalt, f. Eks. Mystik, Teosofi, Spiritisme og Unitarisme, og gaar derefter over til at omtale, at der ogsaa i denne Undervisning har været en Undervisning i Etik, og han siger herom, at Maalet har været at vække nye Tanker, se Sagen ud fra nye Synspunkter og vise hen til videregaaende Studier paa egen Haand. Hvad Bibelkundskab angaar, er Stofvalget endnu frit og beror oftest paa Aftale med Deltagerne. Hensigten er at føre lidt ind i de bibelske Undersøgelser og give Tilskyndelse til fortsat Arbejde i den Retning“.

Paa dette rent videnskabelige Grundlag er jeg villig til, som jeg allerede har sagt, hvis der maatte komme en velbegrunnet Anmodning, at indføre en lignende Undervisning som den, der har været i min Forgængers Tid. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kunde altsaa, hvis han havde grundigt undersøgt Tingene, straks have set, at der var ikke Gnist af Grundlag for den Del af hans Kritik.

Saa sagde det ærede Medlem — og det er noget, der angaar mig mere personligt —, at det er ikke mine Anskuelser, der gør ham til en Modstander af denne Udnævnelse, men derimod dette, at „det ærede Medlem er saa fanatisk i sin Op-træden overfor Kirken ved enhver Lejlighed, hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til gentagne Gange at komme ind paa i den store Skolekommission“. Der er ikke et sandt Ord i det, der er sagt her, ikke et sandt Ord. I den store Skolekommission har vi overhovedet ikke drøftet Religionen som Emne eller, for at tale mere specielt, Kristendommen som Emne. Det har slet ikke været drøftet, og derfor har jeg aldeles ikke sagt et eneste fanatisk Ord i den store Skolekommission om Kristendommen. Men der foreligger tre Bind Referater, som det ærede Medlem kan øse af, og derfor haaber jeg, at det ærede Medlem her i Salen vil dokumentere saadanne fanatiske Udtalelser, som jeg ved enhver Lejlighed er kommet